

A VÉLETLEN ARCHEOLÓGIÁJA

Teherkocsi rázza meg az aszfaltot;
a fiókok, mintegy
titkos vezényszóra, megnyílnak.
Napvilágra kerül a múlt,
a hiábavaló, a hasznavehetetlen.
Fényképek néznek rám, sértődötten
a hosszas mellőzés miatt.
Érvénytelen érmék panaszojják
értéktelenségüket. Tétlen
gémkapcsok. Kiszáradt
tollak, egykor írásban
jártasak. Egy szállodai belépőkártya
egy távoli ágyra emlékeztet. Morzsa
és por, a létezés imperátorai.
Ráadásul még egy levelezőlap,
Seholnincs országból üdvözetét küldi
Olvashatatlan úr. Csukd be
önkéntelen létezésed
urnafülkéit
a következő teherkocsi jöttéig.

KÍNÁLAT

A világ áttetszővé lett,
híg, akár az élet,
mielőbbi fogyasztásra szánva. Mi,
márkátlan termékek, a tucatsba süllyedünk.
Vagy odalent heverünk
a piactereken – észrevétlenül, hasznavehetetlenül,
hiábavalóan. Az ember portéka olyan olcsó,
hogy senki sem kedveli. Nincs rá igény.

Aki kevesebbet nyújthat,
mint egy uncia értelem,
egypár gramm lélek,
az jelentkezzen postafordultával, még idejében
a földi pokol
cselédbejárójánál.

A HOROSZKÓP

Új kihívások
várnak Önre. Legyen óvatos,
ha világvége van. Ne váltson jegyet
hajóra a jéghegyekhez.
Most sikeresen elvégezheti
a kisdolgát.
Amennyiben éjszaka
egy meztelen nő futna elébe,
azonnal értesítse a pápát.
Ahogy a biztosító elrendelte, vigyázzon,
ha elszíneződne lábujján a köröm.
Megeshet, hogy túléli ideiglenes biztosítását,
és holnap kora reggel
újra felébred.
Csalódott barátai
állatkörében.

VIDÉKI ÉLET

Kérges fadarab, szajkók pihenőhelye,
egy párocska, elválaszthatatlan,
évről évre. Az ornitológia
idegen számomra, akár az ontológia.
Egyetlen adományom a látás.
A levelek rezdülésében

felismerem a félelmeimet.
A mozdulatlan kőben a lényem.
A göröngyös földben életkoromat.
Érthetetlen a gépkocsik távoli
hangja, egyhangú
beszéde. Egy magányos traktor
könyörtelenül zörög
végig a szántóföldön.
Kis halmokat egyenget:
titkos létről árulkodnak,
amely vak, mint
minden. Egyébként
kedélyes a vidéki élet.

VASÁRNAP REGGEL

Egy fácán szalad át izgatottan
a kerten, talán üzenetet
visz az övéinek: Óvakodj
a vadásztól! De a vadász
ismeri a menekülőt, és
tehetetlenül
verdeső jelzéseit,
fülsértő utolsó kiáltását,
mielőtt eléri
a végleges átváltozás.

MÍTOSZ

Szélörvény, aztán nyugalom
és csend. A természet hallgat.
De mi ez a suttogás
a földkéreg mélyéből?
Héphaisztosz érthetetlenül mormolja

maga elé örökös monológját.
Sánta, fekete és piszkos,
számúzték a teljes magány
érinthetetlen paraszába,
ahol a gondolatok
nyomtalanul és érthetetlenül
olvadnak szét. Képzeld el
öreg alakját, a hajlott hátút,
az elveszettet, aki csupán
saját legendájában él.

AREZZÓI KIMÉRA

Egyedülálló torzszülemény:
egy óvatlan pillanatban
pattant ki a lélek mélyéből.
Az emberi nem bensőjének
képmása: feltátott
torok, az ágyék
egy kecskefej, a farok
kígyó: megdermedt jelképe
annak, mit idomár meg nem szelídíthet.

BENŐ ESZTER fordításai

Günter Kunert németországi költő, író. Berlinben született 1929-ben. Rendkívül termékeny szerző: több mint félszáz verseskötete és számos prózakötete jelent meg. Életműve sokszínű: verseken kívül írt elbeszéléseket, esszéket, önéletrajzi írásokat, regényt, drámát, aforizmákat. Grafikusként is ismert. Szépirodalmi munkásságát számos díjjal tüntették ki, többek között Georg Trakl-díjjal, Heinrich Heine-díjjal, a Német Köztársasági Érdemrend Nagykeresztjével és az EU Prix Aristeion díjával. Egyesült államokbeli és olaszországi egyetemek díszdoktora. A külhoni német PEN-klub elnöke.